26. Mar. 1957

FACTS

Date:
26. Mar. 1957

Page number:
Dagbog 1957 I s. 22

26-3-57 Mon ikke ens konflikt med objektet er noget der er opstået med ens bevidste, eller måske rettere intellektuelle forhold til maleriet — I begyndelsen – altså da man slet ikke havde tanker om at lave kunst men kun om at udtrykke noget oplevet, og oplevede ved at male. Jeg forstod faktisk først sent "moderne" kunst, kubisterne var en hård nød for mig at knække. Jeg forstod ikke nødvendigheden af at deformere objektet (for selvfølgelig var det nødvendigt). Mon man (jeg) ikke slog en kurvet så langt ud i min frygt for objektet at man mange gange deformerer uden "indre" nødvendighed? Man skal kun gøre det hvis oplevelsen bliver stærkere – hvis det man vil siges kan siges klarere ved at
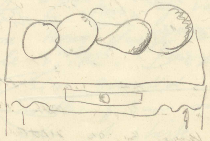
gå udover objektet – hvis billedet kan blive virkeligere af det.
Paul la Cour siger noget lignende et sted om Cezanne, som jeg ikke har kunnet glemme "(om portrætterne) hvad der adskiller disse billeder fra næsten alle portrætter er deres vidunderlige og ukolige upersonlighed. Med den store opmærksomheds ydmyghed, den eneste der findes er Cezanne trængt helt ind i det han havde for øje, og intet værdifuldt menneskeligt er gået tabt derved."